

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

gebragt is, hier voor de tweede maal weder voorkomt, moet reeds bevreemding wekken; doch alle twijfel houdt op, wanneer men acht geeft op de armoede, die zich in het herhalen van dezelfde woorden openbaart en op de onhandigheid, waarmede het laatste vers aan het voorgaande vast gemaakt is. Want daar Trygaeus in dat vers den prijs bepaalt, dien hij voor den vederbos zou willen geven, krijgt het den schijn, als of hij zeggen wilde, dat hij, om door hem als veger gebruikt te worden, drie schepels gedroogde vijgen kosten moest. Eindelijk verraadt ook de singularis *τουτῳΐ*, dien de interpolator om het metrum niet te bederven uit vs. 1193 heeft overgenomen, de onechtheid dezer plaats: de zin verlangt eenen dualis.

Katwijk aan den Rijn. H. G. Hamaker.

Aeschylos, *Smeekelingen* 212.

In dit vers vermaant Danaos zijne dochters met de woorden:

καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

waarop het koor antwoordt:

καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους
ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.

De handschriften geven geene opheldering. Hermann denkt aan den haan, die volgens Pausanias aan de zon geheiligd was, en meent dat één vers is uitgevallen, waarin het koor zou doen blijken een beeld van den zonnegod te zien, *ornatum fortasse imagine galli gallinacei.* In vs. 209 rigt Danaos eene bede tot Zeus, waarin het koor in vs. 210 hem navolgt; hetzelfde geschiedt vs. 218 en 219 met Poseidon, en 220 en 221 met Hermes. Met *Ζηνὸς ὄρνιν* wordt Apollo bedoeld, want dezen noemt het koor in vs. 214, en bedoelt hem vs. 213 met het aanroepen van de stralen der zon, zoo als Poseidon vs. 218 met de vermelding van den drietand; maar *Ζηνὸς ὄρνιν* wijst zoo min op Apollo als op Hermanns denkbeeldigen haan: er is geen andere *vogel* van Zeus dan de arend. Doch de zin wordt duidelijk, zoo wij aan Apollo den *zoon* van Zeus denken, en dus lezen (vgl. vs. 42. 251):

καὶ Ζηνὸς ἶνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.

5 *Jan.* 1856. E. J. K.